

از زبان همکار دیرینه	۹
بوسه بر دستان استاد	۱۰
سخنی با خوانندگان	۱۲
مردی بی نیاز از تعلقات دنیوی	۱۴
فصل اول تاریخچه بیمارستان بهرامی، از گذشته تا امروز	۱۵
تولد دوباره بیمارستان بهرامی بعد از حمله موشکی صدام	۲۰
متن تابلوی قدیمی بیمارستان مربوط به سال ۱۳۵۴	۲۲
فصل دوم مروری بر زندگی دکتر فخرالدین قوامی از زبان خود او	۲۵
پزشکی برای تمام فصول – گفت و شنودی با دکتر فخرالدین قوامی	۲۶
گفتگوی مصمیمانه با استاد – دکتر بهداد قریب	۳۱
وبلاگ مشاهیر ایران – متن مصاحبه با دکتر قوامی به نقل از وبلاگ مشاهیر ایران	۳۴
فصل سوم استاد از نگاه خانواده	۳۵
شصت سال زندگی مشترک با یک عارف	۳۶
من و پدرم – به نقل از دکتر بیتا قوامی	۳۹
استاد از نگاه دامادشان دکتر علیرضا شیخ حسینی	۳۹
داستان موشک باران بیمارستان بهرامی به نقل از دکتر تینا قوامی	۴۰
فصل چهارم واپسین سال‌های عمر	۴۱
فصل پنجم جوایز و نکوداشت استاد	۴۳
تجلیل از دکتر فخرالدین قوامی	۴۴
نکوداشت دکتر فخرالدین قوامی	۴۵
نامگذاری سالن همایش بیمارستان بهرامی به نام دکتر فخرالدین قوامی	۴۶
تجلیل از دکتر فخرالدین قوامی در پنجمین نشست از سلسله نشست‌های «مفاخر شمیران»	۴۸

۴۹	فصل ششم خاطرات
۵۰	خاطرات اساتید پیشکسوت
۵۴	خاطرات شاگردان و همکاران قدیمی
۶۸	خاطرات رفقای قدیمی
۷۲	خاطرات بیماران و آشنایان
۸۳	فصل هفتم بعد از پرواز ملکوتی استاد
	پیام تسلیت دکتر عباسعلی کریمی رئیس دانشگاه علوم پزشکی تهران به مناسبت درگذشت
۸۴	دکتر فخرالدین قوامی
	پیام تسلیت دکتر سید یوسف مجتهدی رئیس بیمارستان بهرامی به مناسبت درگذشت
۸۵	دکتر فخرالدین قوامی
	پیام تسلیت دکتر شهریار نفیسی رئیس دانشکده پزشکی به مناسبت درگذشت
۸۶	دکتر فخرالدین قوامی
۸۷	پیام تسلیت دکتر مسلم بهادری رئیس دفتر ارتباط با دانش‌آموختگان
۸۸	پیام تسلیت سازمان نظام پزشکی کشور به مناسبت درگذشت دکتر فخرالدین قوامی
	پیام تسلیت خیریه و دارالایتام حضرت موسی بن جعفر (ع) مسجد جعفری قیطریه به مناسبت
۸۹	درگذشت دکتر فخرالدین قوامی
۹۰	خبر تشییع و وداع کارکنان بیمارستان بهرامی با دکتر فخرالدین قوامی
۹۱	پیر مرد چشم ما بود: یادی از پزشک پرآوازه دزاشیب
۹۶	مقاله دکتر محمدحسین عزیزی
۱۰۱	فصل هشتم اشعار سروده شده در وصف استاد دکتر فخرالدین قوامی
۱۰۵	منابع
۱۰۷	ضمائم عکس‌ها

از زبان همکار دیرینه

بیاد باد آن روزگاران بیاد باد

گردش چرخ نیلوفری و تحولات دوران زمینه ساز جابجایی استادان طب اطفال دانشگاه تهران در بیمارستان‌های کودکان دانشگاه شد.

در سال‌های آغازین دهه شصت شمسی مرکز طبی کودکان (بیمارستان دکتر حسن اهری) در اختیار وزارت بهداشتی قرار گرفت و دانشگاه تهران استادان مرکز طبی را به سایر بیمارستان‌های کودکان دانشگاه تهران منتقل کرد. در این انتقال مرا به بیمارستان بهرامی فرستادند و در این بیمارستان بود که از نزدیک با دکتر قوامی آشنا شدم.

دکتر قوامی چه گفتار، رفتار و کرداری داشت و چگونه طبیعی بود و چه شخصیتی داشت؟

به نظر من او فطرتاً برای پزشکی ساخته و خلق شده بود و مشخصاتی را که پزشکان نامدار تاریخ پزشکی برای پزشک برمی‌شمارند دارا بود. از درد کودکان خیر داشت و با گفتار و رفتاری آرام و نرم با کودک و با والدین طفل برخورد می‌کرد. با حوصله شرح حال می‌پرسید و با دقت و آرام معاینه می‌کرد. در نتیجه سالیان درازی که با این رویه گذرانده بود و با عطش یادگیری، پزشکی حاذق و فوق العاده شده بود. بارها و بارها من از مشاوره‌های دکتر قوامی برای درمان بیماران خصوصی‌ام بهره بردم. گوش دکتر قوامی برای شنیدن همیشه باز و چشم دکتر برای مشاهده تیزبین و دستش برای معاینه نرم و پرتجربه بود.

من تنها می‌توانم او را با پروفسور ولف استاد برجسته و مشهور بیماری‌های کودکان در بیمارستان

GREAT ORMOND در لندن مقایسه کنم که مدت دو سال در آن بیمارستان پیش از بازگشت به ایران در دپارتمان وی رزیدنت بودم. از نظر من شباهت بسیاری بین پروفسور ولف و دکتر قوامی وجود داشت. من مدعی‌ام که دکتر قوامی زنده است زیرا نام نیکی از خود باقی گذاشت و در این باره به گفته سعدی استناد می‌کنم:

مرده آن هست که نامش به نکویی نبرند

سعدیا مرد نکونام نمیرد هرگز

دکتر محمود ربیعی

مهر ۱۴۰۰

بوسه بر دستان استاد

بنام خداوند جان و خرد کزین برتر اندیشه برنگذرد

مرحوم استاد فخرالدین قوامی در طی عمر پربرکت خود منشأ خیر بود و موفق شد در کسوت پزشکی صادقانه به مداوای کودکان بیمار بپردازد و به عنوان استادی گرانقدر به پرورش شاگردان توانمندی همت گمارد و همچنین در طی دوران مسئولیت ریاست بیمارستان بهرامی قدم‌های بزرگ و ارزشمندی در حفظ و حراست از منابع بیمارستان، به ویژه تجدید بنای قسمتی از بیمارستان بعد از حادثه اصابت موشک در سال ۱۳۶۷ بردارد. جای بسی خرسندی است که از استاد در زمان حیات پر برکتشان در بیمارستان بهرامی و در سطح دانشگاه علوم پزشکی تهران تقدیر و تجلیل به عمل آمد و سالن آمفی تئاتر بیمارستان به پاس قدردانی به نام ایشان نامگذاری شد.

حال که در آستانه چهلمین روز از درگذشت آن فقید سعید قرار داریم، با پیشنهاد جمعی از دوستداران و شاگردان استاد مقرر شد به پاسداشت مقام استاد قوامی کتابی منتشر شود و از شاگردان، دوستان و همکاران بیمارستان و خانواده استاد درخواست گردید که خاطرات و دانسته‌های خود را در اختیار قرار دهند و از جمع شاگردان آن استاد فرزانه نیز استاد گرامی سرکار خانم دکتر الهام شاهقلی قبول زحمت نمودند تا این خاطرات و نوشته‌ها را جمع‌آوری و مستند نمایند. که جا دارد از زحمات ارزشمندشان که اکنون به بار نشسته است قدردانی نمایم.

بخش مهمی از کار نیز به عهده سرکار خانم مریم سپهوند مسئول روابط عمومی بیمارستان بود، که با دل و جان کوشیدند و دیدارهای مختلفی را به ویژه با خانواده استاد ترتیب دادند و بار اصلی تهیه این کتاب به ویژه در امور اجرایی و طراحی و صفحه بندی را به دوش کشیدند که از ایشان نیز بسیار سپاسگزارم.

امید است مطالعه این کتاب و آشنایی با پیشکسوتان عرصه پزشکی بتواند به ویژه برای همکاران جوان و فراگیران آموزنده و راهگشا و خاطره انگیز برای شاگردان آن استاد گرانمایه، و برای خانواده استاد تسلی بخش باشد.

دکتر سید یوسف مجتهدی

رئیس بیمارستان بهرامی

مهر ۱۴۰۰

سخنی باخوانندگان

دکتر فخر الدین قوامی، فخر شمیران

کتابی که پیش رو دارید، در راستای بزرگداشت استاد حاذق، فروتن و عارف دکتر فخرالدین قوامی گردآوری شده است. دکتر قوامی بالغ بر شصت سال به عنوان پزشک و استاد در بیمارستان بهرامی بی هیچ چشمداشتی صادقانه خدمت نمود. به گونه‌ای که امروز بیمارستان کودکان بهرامی در سراسر تهران بزرگ و چه بسا کشور با نام دکتر قوامی این اسطوره تقوا و عشق شناخته می‌شود. او مردی بود که در تمام زندگی‌اش جز خدمت به مردم مقصودی و جز مشاهده التیام درد بیماران چشمداشتی نداشت. او از هرگونه منیت و خودخواهی و برتری طلبی منزله بود. او الگوی اخلاق و معرفت برای شاگردانش بود. اعتقاد قلبی وی به التیام آلام بیماران به او بینشی شهودی در تشخیص بیماری‌ها داده بود. امروز او بعد از سالیان دراز تلاش شبانه روزی در عرصه پزشکی، دیگر در میان ما نیست. این دفتر در راستای جاودانه کردن یاد او به قلم مریدان، شاگردان، دوستداران و بیماران او نگارش شده و بنده حقیر به عنوان شاگردی که سال‌ها از نزدیک افتخار تلمذ از محضر علم و اخلاق ایشان را داشتم، وظیفه جمع‌آوری آن را به عهده گرفتم.

در خاتمه، به نوبه خود از تک تک عزیزانی که به دعوت ما برای نگارش یادواره در سوگ استاد پاسخ مثبت دادند و خاطرات زیبای خود را با ما به اشتراک گذاشتند، صمیمانه متشکرم.

از خانواده محترم استاد به ویژه همسر گرامی سرکارخانم دکتر شهین عظیمی‌پور و دختر ارجمند ایشان سرکارخانم دکتر تینا قوامی که در اوج غم و اندوه داغ عزیز از دست رفته، در راستی آزمایی مطالب به ما یاری کردند و با در اختیار گذاشتن عکس‌ها و خاطرات استاد در غنای این یادواره ما را مدد رساندند، بسیار سپاسگزارم و بابت مزاحمت‌های وقت و بی وقت خود پوزش می‌طلبم.

از جناب دکتر مجتهدی ریاست بیمارستان بهرامی که در این مدت پشتیبانی و تشویق خود را از ما دریغ نکردند، صمیمانه تشکر می‌کنم.

در راستای تهیه این دفتر، مساعدت و تلاش خانم مریم سپهوند مسئول محترم کتابخانه و مسئول روابط عمومی بیمارستان بهرامی را در جمع‌آوری عکس‌ها و مصاحبه‌ها و گردآوری مطالب نمی‌توان نادیده گرفت. از ایشان برای ممارست و تلاش فراوانی که در این راستا مبذول داشتند، سپاسگزارم.

این دفتر کوچک را به روح پاک استاد تقدیم می‌کنم و امیدوارم که زندگی ایشان و امثالهم در این عصر
تمامیت خواهی‌ها، برتری جویی‌ها، منیت طلبی‌ها و مادی‌گرایی‌ها بتواند روشنی بخش راه همه جویندگان معنای
واقعی زندگی باشد. الهی آمین

دکتر الهام شاهقلی

فوق تخصص خون و سرطان اطفال

و عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی تهران

مهر ۱۴۰۰

مردی بی نیاز از تعلقات دنیوی

جلسه‌ای با حضور دکتر سید یوسف مجتهدی رئیس بیمارستان بهرامی، و دکتر الهام شاهقلی برگزار و تصمیم گرفته شد برای بزرگداشت دکتر فخرالدین قوامی یک ویژه نامه تهیه شود. بدین منظور فراخوانی منتشر شد تا شاگردان، همکاران، و بیماران دکتر قوامی، خاطرات، عکس و فیلم‌هایی که از ایشان به یادگار دارند، در اختیار ما قرار دهند تا در ویژه نامه مورد استفاده قرار گیرد. فراخوان به مانند محرکی بود که طوفانی از عشق و علاقه به دکتر قوامی بزرگ را به راه انداخت و حجم انبوهی از اطلاعات شامل: خاطره، عکس، و فیلم گردآوری شد. حجم بالای اطلاعات گردآوری شده سبب شد تا به جای ویژه نامه، کتابی درباره دکتر قوامی منتشر شود و در اختیار علاقمندان به ایشان قرار گیرد. خاطرات ارسال شده با نام شخص صاحب خاطره، در کتاب قید شده است.

این پروژه در ابتدا کاری بود که رئیس برعهده من گذاشت و باید انجام می‌دادم. تنها چیزی که از دکتر قوامی بزرگ می‌دانستم، نام سالن همایش بیمارستان بهرامی بود که به نام ایشان مزین شده بود و نام نویسنده قدیمی‌ترین پایان‌نامه کتابخانه بیمارستان بهرامی. با خواندن خاطرات ارسالی و مصاحبه با خانواده ایشان، با شخصیتی آشنا شدم که وظیفه خود دانستم تمام تلاشم را به کار گیرم تا به عنوان یک الگو، ایشان را به جامعه پزشکی معرفی کنم. دیگر دستور رئیس نبود که مرا به انجام کار وامی‌داشت. فقط عشق و علاقه به شخصیت مقتدر، عاشق و بی‌نیاز از تعلقات زمینی دکتر قوامی بزرگ بود که سختی کار را برایم آسان کرد و کار را به نتیجه رساند.

صمیمانه از همه کسانی که به هر نحوی در فرآیند گردآوری محتوای این کتاب با ما همکاری داشته‌اند سپاسگذاریم. از خانواده بزرگ قوامی به ویژه همسر و فرزندان‌شان برای همکاری در تألیف این کتاب قدردانی می‌کنیم. همچنین از یوسف فلاح پناه، علیرضا جاهدی، و محمدحسین رضایی مسئول سمعی و بصری بیمارستان بهرامی از گذشته تا کنون، مهدی کیهان عکاس ستاد روابط عمومی دانشگاه علوم پزشکی تهران، محسن کاظمی مدیر صفحه اینستاگرام محله دزاشیب، نوید همایونی از اهالی محله دزاشیب، و مهدی قادری راننده بیمارستان بهرامی کمال قدردانی را داریم. این کتاب با حمایت حداکثری دکتر سید یوسف مجتهدی رئیس بیمارستان بهرامی و تلاش‌های شبانه‌روزی دکتر الهام شاهقلی گردآوری و منتشر شده است. دکتر شاهقلی حق شاگردی را به کمال برای استاد قوامی بزرگ به جا آوردند. برای کلمه به کلمه این کتاب، عاشقانه و سخت تلاش کردند تا شاید به منزله قدردانی باشد برای جبران گوشه‌ای از خدمات بی‌دریغ دکتر قوامی به جامعه پزشکی و بیماران. با آرزوی تندرستی و شادی برای ایشان و همه قوامی گونه‌ها.

مریم سپهوند

مسئول کتابخانه و مسئول روابط عمومی بیمارستان بهرامی

فصل اول

تاریخچه بیمارستان بهرامی، از گذشته تا امروز

یادگار همیشه ماندگار
محمود منشی باشی بهرامی

مقدمه

زندگی پر بار دکتر قوامی با تاریخ بیمارستان کودکان بهرامی عجین شده است. بنابراین قبل از سخن گفتن از استاد، باید به محلی قدم بگذاریم که استاد بیش از ۶۳ سال از عمر پر بار خود را در آن زیست و این محل جایی نیست جز بیمارستان بهرامی. بیمارستانی که اولین کلنگ آن به دست خانواده مرحوم محمود بهرامی ملقب به منشی باشی (۱۳۳۳-۱۲۵۸)، یک نیکوکار بی ادعا، در راستای عمل به وصیت وی زده شد.

محمود بهرامی

تاریخچه بیمارستان بهرامی با تحولات سیاسی کشور در هم آمیخته است. این تاریخچه به دو قسمت قبل و بعد از انقلاب تقسیم می‌گردد. بیمارستان بهرامی اولین و قدیمی‌ترین بیمارستان ویژه کودکان در ایران و تهران است. این بیمارستان در روزهای پرتلاطم بهمن ۵۷، در ایام مبارزات مردم انقلابی و در آستانه پیروزی انقلاب، پذیرای مجروحین و شهدای شرق تهران و قصر فیروزه بود. بعد از پیروزی انقلاب نیز تاریخچه بیمارستان به دو دوره قبل از موشکباران بیمارستان و بعد از آن تقسیم می‌گردد. با این تفصیل بیمارستان بهرامی میراث فرهنگی با ارزشی نه فقط در تاریخ دانشگاه تهران، بلکه در ایران محسوب می‌شود و خشت خشت آن از گذشته پرافتخار کشور عزیزمان داستان‌ها روایت می‌کند.

تاریخچه بیمارستان بهرامی

به نقل از کتاب «تاریخچه جراحی ایران و جهان» نوشته دکتر هوشنگ پورنگ

در یکی از کوچه‌های محله قاسم آباد تهران نو در شرق تهران بیمارستانی واقع شده به نام بیمارستان کودکان بهرامی که در سینه خود گنجینه تاریخ گهربار طب کودکان را نهان دارد. نام بهرامی از نام یکی از نیکوکاران معاصر و بنیان‌گذار بیمارستان بنام مرحوم محمود منشی باشی بهرامی گرفته شده است. ایشان که از نعمت داشتن فرزند و وارثی محروم بودند، در اواخر عمر خود تصمیم به احداث یک درمانگاه کودکان در منطقه شرق تهران می‌گیرند و ثروت و دارایی خود را وقف آن می‌نمایند. ولی عمرشان آنقدر کفاف نکرد که بتوانند دستاورد نیت خیر خود را ببینند. به همین دلیل برادر ایشان بنام سرهنگ یوسف بهرامی وظیفه اجرای وصیت برادر بزرگوار خود را به عهده می‌گیرد و در سال ۱۳۳۴ بیمارستانی در زمینی به وسعت ۹۰۰۰ متر مربع با زیر بنایی به وسعت ۳۴۰۰ متر مربع احداث می‌نماید.

این ساختمان دارای ۳۲ اتاق و بالغ بر ۷۵ تخت بود. تأمین تجهیزات آن را جمعیت شیر و خورشید سرخ به عهده می‌گیرد که به علت عدم توانایی آن سازمان برای تأمین تجهیزات، در سال ۱۳۳۷ در زمان دکتر منوچهر اقبال ریاست وقت دانشگاه تهران، بیمارستان بهرامی به دانشکده پزشکی دانشگاه تهران واگذار می‌گردد و سرانجام در اردیبهشت سال ۱۳۳۷ به عنوان تنها بیمارستان تک تخصصی کودکان ایران به ریاست مرحوم دکتر صادق مختارزاده فعالیت دانشگاهی خود را آغاز می‌کند.

تا آن زمان تنها در بخش کودکان بیمارستان هزار تختخوابی فعلی و پهلوی سابق، به مداوای بیماران خردسال می‌پرداختند و بیمارستانی مختص نوزادان و کودکان وجود نداشت. به این ترتیب نام بیمارستان بهرامی به همت بزرگمرد محمود منشی باشی بهرامی به عنوان اولین بیمارستان کودکان در تاریخ پزشکی ایران ثبت گردید. از آن تاریخ تاکنون این بیمارستان در تربیت متخصصان اطفال و پزشکان کشور سهم شایسته‌ای را دارا است.

سال‌ها بعد بیمارستان بتدریج گسترده‌تر شد. در سال ۱۳۴۲ در مانگاه اورژانس با ۱۶ تخت بستری بطور رسمی افتتاح گردید. در سال ۱۳۴۶ ساختمان پلی کلینیک جدید آن با مساحت بالغ بر ۷۵۰ متر مربع به پایان رسید و داروخانه و آزمایشگاه رادیولوژی هم به این ساختمان منتقل شد. پلی کلینیک بعد از تأمین تجهیزات در سال ۱۳۵۲ رسماً افتتاح گردید. بعدها با هزینه دانشگاه ساختمان جدیدی ساخته و به مجموعه آموزشی و درمانی بیمارستان افزوده شد.

در تیر ماه ۱۳۴۹ ریاست بیمارستان به عهده دکتر مسعود عزیزی نهاده شد. به همت ایشان متخصصین کودکان از سراسر جهان برای خدمت به کودکان ایرانی دعوت شدند و از جمله کسانی که به این دعوت لبیک گفتند، جناب دکتر ولی الله محرابی فوق تخصص جراحی کودکان بودند. ایشان سال‌ها ریاست مراکز جراحی بیمارستان‌های کودکان آلمان را به عهده داشتند و با کوله باری از تجربه علمی و مدیریتی و با عزمی راسخ پا به میدان نهادند و در آبان سال ۱۳۵۳ اولین مرکز جراحی کودکان ایران را با ۳۰ تخت بستری و دو اتاق عمل و یک اتاق عمل سرپایی در بیمارستان بهرامی تأسیس نمودند.

در سال ۱۳۵۹ به عنوان اولین مرکز جراحی کودکان مجوز پذیرش فلو جراحی کودکان را احراز نمود. اولین فلو فوق تخصصی جراحی کودکان دکتر حسن یزدانی است.

نام استاد ولی الله محرابی بعدها به عنوان پدر جراحی کودکان ایران ثبت گردید. در طول سال‌های دهه پنجاه تا شصت، در بیمارستان بهرامی تعداد زیادی از متخصصین جراحی، دوره جراحی کودکان را زیر نظر جناب دکتر محرابی فرا گرفتند و در مراکز دانشگاهی تهران و سراسر کشور به خدمت به کودکان مبتلا به ناهنجاری‌های مختلف و بیماری‌های جراحی مشغول شدند.

از نسل اول کادر پزشکان بیمارستان می‌توان از دکتر صادق مختارزاده، دکتر فخرالدین قوامی، دکتر محمد ملک، دکتر مدرس زاده، دکتر محمد پیراسته، دکتر حسن زمانی، دکتر مهری حق‌بین، دکتر داریوش سامی، دکتر عباس صرام، دکتر امیر عرفانی، دکتر احمد قانع بصیری، دکتر محمدحسن مهرخواست، پرفسور مسعود عزیزی، دکتر بهزاد فولادوند، دکتر ولی الله محرابی، دکتر ایرج امیرلک، دکتر ضیال‌الدین نوروزی، دکتر نصرت‌الله سلجوقی، دکتر محمود رفیعی و دکتر ایرج فاتحی نام برد.

در سال‌های دهه شصت دستیاران دست‌پرورده اساتید بیمارستان بهرامی به نام‌های دکتر محسن ناصری (نوزادان)، دکتر فریبا نادری (غدد)، دکتر پیمان‌ه علیزاده طاهری (نوزادان) به این مجموعه پیوستند. در سال‌های دهه هفتاد دکتر عسکر اقبالخواه (گوارش)، دکتر ناهیده خسروشاهی (اعصاب)، دکتر محمد برخوردار (نوزادان) و بعد از انحلال بیمارستان تختی و امیر کبیر، دکتر رهبری منش (عفونی)، دکتر ملک تاج هنرمند (کلیه)، دکتر بهرام میرسعیدقازی (آسم و آلرژی)، دکتر سروش غفوریان (قلب)، دکتر هوشنگ اختر خاوری (گوارش)، دکتر الهام شاهقلی (خون و انکولوژی)، دکتر داریوش فهیمی (کلیه) به کادر اساتید قوی و پر تلاش بیمارستان بهرامی پیوستند.

با انحلال بیمارستان امیرکبیر، اساتید جراحی آن مرکز دکتر محرابی، دکتر احمد صدیقی، دکتر هوشنگ پورنگ و دکتر منصور ملایان، دوباره با همت والای خود، بخش جراحی کودکان را باز گشایی کردند.

در دهه ۸۰ دکتر زهرا حق شناس (غدد)، دکتر محمدعلی احسانی (خون و انکولوژی)، دکتر مهبد کاوه (نوزادان)، دکتر کامیار کامرانی (نوزادان) و در سال‌های دهه ۹۰، دکتر یوسف مجتهدی (کلیه)، دکتر موحدیان (قلب)، دکتر محمدپور (قلب)، دکتر محسن جعفری (عفونی)، دکتر حسین شعبانی میرزایی (غدد)، دکتر شفیع (آسم و آلرژی)، دکتر مریم ویسی‌زاده (نوزادان)، دکتر کامبیز افتخاری (گوارش)، دکتر آرمن ملکیان (گوارش)، دکتر مریم قدسی (مراقبت‌های ویژه)، دکتر آناهیتا ایزدی (عفونی)، دکتر عفت بیگی (داخلی)، دکتر محمد کاجی‌یزدی (خون و انکولوژی)، دکتر زهرا نوع‌پرست (کلیه)، دکتر آزاده افشین (کلیه)، دکتر رحیمی (غدد)، دکتر آشوری‌زاده (آسم و آلرژی) و دکتر آرزو اخلاقی (عفونی) به جمع پزشکان گروه کودکان ملحق شدند.

در این ایام دکتر فرید اسکندری و بعدها دکتر محمدرضا طلوع‌استادان یزد در بخش جراحی کودکان مشغول به کار شدند. دکتر هدایت‌الله نحوی نیز مدتی در مرکز جراحی به خدمت اشتغال داشتند.

مسئولیت جراحی‌های ارتوپدی بیمارستان ابتدا به عهده آقای دکتر بهنام پنجوی بود و در حال حاضر به عهده آقای دکتر سید رامین زرگرباشی و خانم دکتر شیرین زمانی است.

بار مسئولیت بیهوشی در سال‌های گذشته بر دوش آقای دکتر اسماعیل دارابی، خانم دکتر میترا آذر شاهین، دکتر سید محمد میراسکندری، دکتر عباس علی‌پور و دکتر ابراهیم اسپهبدی و در حال حاضر بر دوش خانم دکتر پرستو آریانا و خانم دکتر بیتا ملکیان است.

گروه رادیولوژی سال‌ها بوسیله دکتر پرویز سنگ، دکتر دریابگی، دکتر تیموریان و دکتر رضوانی اداره می‌گردید ولی از دهه ۸۰ جناب دکتر آل حسین مسئولیت آن را به عهده گرفتند و در سال‌های اخیر دکتر مسعود پورغلامی و خانم دکتر جوادی مجموعه کادر اساتید رادیولوژی بیمارستان بهرامی را تکمیل کرده‌اند. آزمایشگاه این مرکز در سال‌های گذشته توسط اساتیدی مانند دکتر کاظم آملی، دکتر رصدی، دکتر فرمند، دکتر قنبری، دکتر ملک احمدی اداره می‌گردید و در حال حاضر تحت نظر پیمانکار بخش خصوصی به کار خود ادامه می‌دهد.

مرکز آسیب شناسی بیمارستان بهرامی در طی سال‌ها بوسیله اساتیدی مانند دکتر فریبا شاه نظری، دکتر عبدی‌راد، دکتر سهیلا سردمی و دکتر سفید بخت اداره می‌گردید و در حال حاضر مسئولیت بخش آسیب شناسی به عهده سرکار خانم دکتر فاطمه محجوب و همکار ایشان خانم دکتر محمدی ضیا است. روسای بیمارستان بهرامی از بدو تأسیس تاکنون به ترتیب دکتر صادق مختارزاده، دکتر مسعود عزیزی،

دکتر فخرالدین قوامی، دکتر علی زمانی، دکتر پیمان سلامتی، دکتر علی اکبر رهبری منش، دکتر پیمان صادقی و دکتر یوسف مجتهدی بوده‌اند.

اساتید بیمارستان در تمام این سال‌ها، افتخار تربیت تعداد زیادی رزیدنت کودکان را داشته‌اند که بسیاری از آنها به عنوان عضو هیئت علمی، جذب دانشگاه‌های تهران و شهرستان‌های مختلف گردیده‌اند. آموزش بیش از ۱۰۰ دانشجو کارورز در هر ترم و آموزش دستیاران چرخشی جراحی، رادیولوژی و ارتوپدی، بیهوشی نیز از زمره فعالیت‌های بیمارستان بهرامی است. آموزش دانشجویان کارشناسی پرستاری نیز از دیگر فعالیت‌های آموزشی در این بیمارستان است.

در حال حاضر بیمارستان بهرامی با داشتن دو بخش فوق تخصصی خون و جراحی کودکان، دو بخش مراقبت ویژه نوزادان با ۱۲ تخت و جراحی نوزادان با ۸ تخت، بخش PICU با ۱۲ تخت، کلیه، قلب، ریه، عفونی، گوارش، اعصاب، غدد، گوارش، ایمونولوژی و آلرژی، روماتولوژی و بخش تالاسمی به عنوان یک بیمارستان فوق تخصصی کودکان در شرق تهران به فعالیت خود کماکان ادامه می‌دهد.

امروز بیمارستان بهرامی مانند روز اول که با نیت خدمت به بیماران خردسال و بی‌بضاعت و به همت محمود منشی باشی بهرامی تأسیس گردید، علیرغم همه فرازها و نشیب‌ها به فعالیت خود کماکان ادامه می‌دهد و به همت کادر با تجربه و ایثارگر خود ضمن تلاش برای توسعه بیشتر، در عرصه درمان بیماران و آموزش در مقاطع فوق تخصص خون و انکولوژی و جراحی کودکان، رزیدنتی کودکان، کارورزی و دانشجویی گام‌های بلندی برمی‌دارد.

تولد دوباره بیمارستان بهرامی بعد از حمله موشکی صدام

در روزهای آغازین سال ۱۳۶۷، حملات موشکی صدام به نواحی مختلف تهران، فزونی گرفت و افراد بیگناه در گروه‌های سنی مختلف به خاک و خون افتادند و به شهادت رسیدند. ولی هیچ کس تصور نمی‌کرد که موشک‌های صدام، سینه قدیمی‌ترین بیمارستان کودکان ایران را نشانه بگیرند.

در صبح ۱۷ فروردین ۱۳۶۷، زمانی که بیمارستان کار خود را بعد از تعطیلات پر دلهره نروزی سال ۱۳۶۷، از سر گرفته بود و درمانگاه‌ها و بخش‌ها مملو از بیماران خردسال و خانواده‌هایشان بود و در گوشه و کنار اساتید، دستیاران و کارورزان و دانشجویان مشغول ویزیت بیماران و کادر پرستاری و اداری و خدماتی در حال اجرای دستورات بودند، ناگهان ساختمان بیمارستان با صدای مهیبی به لرزه درآمد. موشک رژیم بعث عراق به محل آشپزخانه و مهد کودک کارکنان بیمارستان اصابت کرده بود. همه جا پر از دود و آتش بود و صدای ضجه و فریاد از همه طرف به گوش می‌رسید. مادران فرزندان خود را در آغوش گرفته بودند و به هر طرف می‌گریختند. عده‌ای در لابلای آوار به دنبال عزیزان و همکاران خود می‌گشتند. در نتیجه این حمله ناجوانمردانه، چهار نفر از کارکنان آشپزخانه و دو کودک معصوم از فرزندان پرسنل بیمارستان به

فیض شهادت نائل شدند. به همت استاد قوامی، مدیریت بیمارستان آقای محمدرضا تحیری، اساتید متعهد و دستیاران پر تلاش و کادر درمانی و اداری و خدماتی دلسوز به سرعت با استقرار در بخش باقیمانده فعالیت مجدد بیمارستان را آغاز نمودند. با توجه به تمایل مدیر وقت گروه به انحلال بیمارستان، دکتر قوامی برای ممانعت از این امر، مسئولیت ریاست بیمارستان را علیرغم گریزان بودن از فعالیت اجرایی به عهده گرفتند و به کمک مدیر متعهد بیمارستان آقای تحیری با تلاش فراوان موفق به تخصیص بودجه از سازمان برنامه و بودجه شدند. با تأمین بودجه، احداث ساختمان جدید آغاز شد که مدت شش سال از سال ۷۰ تا ۷۶ بطول انجامید و در نهایت ساختمان جدید در شهریور ماه ۱۳۷۶ با ۱۸۰ تخت مصوب و ۱۲۰ تخت فعال شروع بکار کرد. سازمان بهداشت جهانی تأمین مقداری از وسایل و تجهیزات را به عهده گرفت. یک سال بعد از افتتاح ساختمان جدید با انحلال بیمارستان امیر کبیر در آذر ۱۳۷۷، کادر درمانی و اداری و خدماتی آن مرکز نیز به بیمارستان بهرامی منتقل شدند و کادر آن را تکمیل کردند.

شهدای بیمارستان بهرامی که در تاریخ ۱۳۶۷/۱/۱۷ با حمله موشکی رژیم بعث عراق به بیمارستان کودکان بهرامی به شهادت رسیدند:

شهید ایمان ضیائی
متولد ۱۳۶۶
تاریخ شهادت: ۱۳۶۷/۱/۱۷
محل شهادت: حمله موشکی
بیمارستان بهرامی
فرزند خانم زندی

شهید علی نوری
متولد ۱۳۶۴
تاریخ شهادت: ۱۳۶۷/۱/۱۷
محل شهادت: حمله موشکی
بیمارستان بهرامی
فرزند جانباز خانم الهیاری

شهید رمضان شمس الدینی
متولد ۱۳۲۸
تاریخ شهادت: ۱۳۶۷/۱/۱۷
محل شهادت: حمله موشکی
بیمارستان بهرامی

شهید متوجه اکبری
متولد ۱۳۲۵
تاریخ شهادت: ۱۳۶۷/۱/۱۷
محل شهادت: حمله موشکی
بیمارستان بهرامی

شهید صفرعلی شهربادی
متولد ۱۳۱۴
تاریخ شهادت: ۱۳۶۷/۱/۱۷
محل شهادت: حمله موشکی
بیمارستان بهرامی

شهید تقی گندمی
متولد ۱۳۱۹
تاریخ شهادت: ۱۳۶۷/۱/۱۷
محل شهادت: حمله موشکی
بیمارستان بهرامی

شهید علیرضاده خورقانی
متولد ۱۳۳۰ قم
تاریخ شهادت: ۱۳۶۷/۱/۱۷
فرزند محمد، (از کارکنان بیمارستان که
در مهران به شهادت رسید)